

Edukacja w klasach IV-VI SP - Dobra Nowina rozprzestrzenia się KONSPEKT LEKCJI WEDŁUG KONCEPCJI TEMATYCZNO - PROBLEMOWEJ

Informacje wstępne:

- * Prowadząca: Anna Kur
- * Liczba dzieci: 6
- * Wiek dzieci: 10 -12 lat
- * Czas trwania lekcji: 60 minut

TEMAT: Dobra Nowina rozprzestrzenia się Podstawa biblijna: Dzieje Apostolskie 8; 1 - 25

Prawda centralna: Duch Święty daje nam odwagę do zwycięstwa w trudnych sytuacjach każdego dnia.

Werset przewodni: "Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy stąpi na was i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei i w Samarii i aż po krańce Ziemi." Dz. Ap. 1;8

Cele szczegółowe:

uczeń ułoży rozsypankę wyrazową o Samarytanach

uczeń powie jakie były skutki prześladowań

uczeń pokaże na mapce Jerozolimę, Samarię, Judeę

uczeń opowie jakie trudne sytuacje mogą mieć miejsce w jego życiu

uczeń powie jak powinien zareagować w trudnych sytuacjach

uczeń potrafi określić związek między złotym wersem a poznaną historią biblijną

uczeń pomodli się prosząc Ducha Świętego o pomoc w konkretnej trudnej sytuacji

metody: podająca - pogadanka, opowiadanie historii biblijnej

problemowa - dokończenie historyjek, praca z tekstem biblijnym

eksponująca - pokaz scenki do historii przy pomocy elementów flanelografu

praktycznego działania - układanie wersetu z rozsypanki

formy: zbiorowa, w parach, indywidualna

środki dydaktyczne: tablica korkowa, postacie z flanelografu, Biblia, tekst

opowiadania, tekst historii biblijnej, werset - rozsypanka zdaniowa, mapka Palestyny,

plan Morąga, ołówki, długopisy, koperty,

1. ZAJĘCIA WPROWADZAJĄCE - WZBUDZENIE MOTYWACJI/ZAHACZYĆ:

Uczniowie dobierają się w pary, każda para otrzymuje kopertę z zadaniem: Po zastanowieniu przedstawicie swoją odpowiedź na pytanie: Jak w tej sytuacji powinien zachować się chrześcijanin?

Twój najlepszy kolega/twoja najlepsza koleżanka zaprasza cię na spotkanie z niedawno poznanymi kolegami / koleżankami. Kiedy tylko spotykacie się z nimi częstują was papierosami. Twój kolega zapala i razem z innymi zachęca ciebie: zapal sobie! Nie bądź tchórzem! Wszyscy to robią!

Jak w tej sytuacji powinien zachować się chrześcijanin?

Twoja klasa czeka przed salą lekcyjną na nauczyciela. Jeden z kolegów rzuca hasło : wiejemy z lekcji! Myślisz: " Myślisz - może to dobry pomysł? Słabo przygotowałem/łam się na tę klasówkę.....

Ktoś zwraca się bezpośrednio do ciebie: Idziesz? Tylko obiecaj, że nic nie powiesz swojej mamie!

Jak w tej sytuacji powinien zachować się chrześcijanin?

Koleżanka / kolega dzieli się z tobą w tajemnicy wiadomością: mam odpowiedzi na jutrzejszą klasówkę. Nauczycielki nie było w klasie, nikt nie widział jak brałam je z biurka! Bierzesz? Piątka gwarantowana!

Jak w tej sytuacji powinien zachować się chrześcijanin?

Nauczyciel pyta:

- Czy łatwo jest zachować się inaczej niż większość?

- Jaka może być reakcja innych kiedy nie postąpicie jak oni?

§ N - I wprowadza w temat: Na dzisiejszej lekcji będziemy mówić o tym, jakie były skutki prześladowań, jakich doświadczali chrześcijanie w początkach Kościoła.

Przypomnijcie o jakich prześladowaniach mówiliśmy na poprzedniej lekcji?

§ Uczniowie otrzymują mapki Palestyny za czasów Jezusa.

§ W historii, którą dzisiaj poznacie będzie mowa o kilku miejscach: Jerozolima, Judea, Samaria. Odszukajcie je na mapkach.

2. ZAZNAJOMIENIE Z NOWYM MATERIAŁEM / HISTORIA BIBLIJNA - ZAJRZEĆ:

Nauczyciel opowiada historię:

Wydarzenia, o których opowiada ta historia miały miejsce ok. 35 lat po Chrystusie. W Jerozolimie trwały prześladowania chrześcijan. W każdej chwili mogli zostać uwięzieni, ubiczowani czy nawet skazani na śmierć. Tak jak zdarzyło się to w przypadku Szczepana. Kościół rozrastał się bardzo szybko. Po kazaniu Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy uwierzyło w Jezusa 3000 ludzi, po uzdrowieniu chromego kolejne rzeszy przyłączyły się do wierzących. Wielu też zostawało chrześcijanami dzięki świadectwu swoich sąsiadów. Gniew przywódców religijnych w Jerozolimie był coraz większy. Każdy w tym mieście kto wierzył w Jezusa znajdował się w niebezpieczeństwie. W całym mieście nie było żadnego bezpiecznego miejsca.

Wrogowie Kościoła chodzili od domu do domu i siłą wyciągali TYCH, którzy wierzyli w Jezusa. Dlatego też chrześcijanie pozostawiali swoje domy i uciekali z miasta. W krótkim czasie tysiące uczniów Jezusa rozproszyło się w małych grupkach po całej Judei i Samarii. (uczniowie szukają na mapkach)

Tylko apostołowie pozostali w mieście. Wydawać by się mogło, że cały wysiłek jaki włożyli w głoszenie Dobrej Nowiny o Jezusie pójdzie na marne!

Ale tak się nie stało, bo ci którzy opuścili Jerozolimę wszędzie dokądkolwiek poszli opowiadali o Jezusie!

* Czy wy doświadczyliście w swoim życiu przeprowadzki? Czy łatwo jest pozostawić to wszystko co się zna, lubi czy nawet kocha, aby przenieść się w zupełnie nowe i obce miejsce? Znaleźć się wśród całkiem nieznanymi rówieśników i zaczynać od nowa zawierać znajomości? Ówczesni chrześcijanie nie robili tego dlatego, że tak chcieli. Oni musieli ratować swoje życie, opuszczali domy i wszystko co kochali...

* Jak czuł się w tamtych okolicznościach pewien młody człowiek, może wasz rówieśnik, dowiemy się z tego krótkiego opowiadania.

Uczeń - ochotnik czyta opowiadania "Opuszczenie domu".

OPUSZCZENIE DOMU

Mam na imię MOSZE BEN JAKOB. Jestem Żydem. Moja rodzina i ja zostaliśmy chrześcijanami, kiedy usłyszeliśmy kazanie Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy.

Mieszkaliśmy wówczas w Jerozolimie. Wielu naszych przyjaciół również zostało wierzącymi. Po jakimś czasie mieszkanie w naszym mieście stało się niebezpieczne dla chrześcijan. Moja rodzina musiała się spakować i przenieść do mniejszego miasta w Judei. Chciałem zostać w Jerozolimie, ponieważ znałem to miejsce od urodzenia, wszystko było mi tak bliskie.....ale było to niemożliwe. Byłem smutny ponieważ musieliśmy się przeprowadzić. Ale miałem nadzieję, że wszystko będzie dobrze, że będziemy bezpieczni w naszym nowym domu. Najtrudniejsze dla mnie w całej przeprowadzce było to, że musiałem pozostawić moich przyjaciół, kolegów i przenieść się w zupełnie nieznaną miejscę. Biblia mówi o czymś, co moja rodzina oraz wielu innych chrześcijan, robiło po opuszczeniu Jerozolimy. W Dziejach Apostolskich 8;4 napisane jest, że zwiastowaliśmy Dobrą Nowinę wszędzie dokądkolwiek poszliśmy. Opuszczenie Jerozolimy było jedną z najtrudniejszych rzeczy, jaką kiedykolwiek

zrobiłem!

N - I opowiada dalej: Jednym z wierzących, którzy opuścili Jerozolimę był FILIP. Był on bliskim współpracownikiem Szczepana. FILIP udał się do SAMARII, która znajdował się niedaleko Jerozolimy. Żydzi bardzo rzadko odwiedzali SAMARIĘ, ponieważ nie mieli zbyt dobrych relacji z SAMARYTANAMI. Dlaczego tak było dowiecie się wykonując kolejne zadanie.

Uczniowie układają rozsypanki wyrazowe - opowiadanie "Samarytanin to..."

Samarytanie to naród, który zamieszkiwał Samarię w czasach Nowego Testamentu. Byli oni jedynie w połowie Żydami i dlatego Żydzi nie utrzymywali z nimi kontaktów. Oddawali oni cześć jednemu prawdziwemu Bogu. Nie chcieli czcić Boga w Jerozolimie. Jezus dowiódł, że kocha Samarytan tak samo, jak każdy inny naród.

N-I: Jak myślicie, czy łatwo było w tych warunkach głosić Jezusa? Obce miejsce, nieznanymi, niezbyt przychylni ludzie... a jednak Filip to robił. Jak myślicie, skąd czerpał odwagę?

Samarytanie twierdzili, że wierzą w jedynego prawdziwego Boga, ale nie chcieli czcić Go w Świątyni w Jerozolimie.

Kiedy FILIP tam dotarł, zauważył, że Samarytanie rozmawiają o człowieku o imieniu SZYMON. Używał on magii i różnych sztuczek, aby wzbudzić podziw i szacunek u innych. Filip dowiedział się, że Szymon jest znany jako wielka moc Boża.

Wtedy FILIP wyjaśnił, że tylko jeden człowiek został posłany przez Boga i jest nim JEZUS, a nie SZYMON. Zaciekawilo to Samarytan i chcieli usłyszeć więcej o JEZUSIE. FILIP powiedział im, że JEZUS jest SYNEM BOŻYM, MESJASZEM. Opowiedział o Jego męczeńskiej śmierci na krzyżu i o zmartwychwstaniu.

Filip przyciągał do siebie coraz większe tłumy, które słuchały i oglądały cuda, jakie BÓG przez niego czynił. Dzięki nauczaniu FILIPA wielu Samarytan uwierzyło w Jezusa i dało się ochrzcić.

Te wydarzenia zaintrygowały Szymona, dlatego też pewnego dnia wśród słuchaczy FILIPA znalazł się także i on. Kiedy Szymon zobaczył jak ludzie byli uzdrawiani i usłyszał o JEZUSIE zrozumiał, że był w błędzie wmawiając ludziom, że przyszedł od BOGA. Zrozumiał, że to przez FILIPA działa boża moc i że on - Szymon potrzebuje przebaczenia, o którym mówi FILIP.

Tego dnia Szymon uwierzył w Jezusa i został ochrzczony. Od tej pory chodził cały czas za FILIPEM i nie mógł się nadziwić cudom, jakich BÓG dokonywał przez FILIPA. O tym co się dzieje w Samarii wieści wkrótce dotarły do Jerozolimy. Apostołowie wysłali wówczas Piotra i Jana, aby pomogli FILIPOWI. Byli oni bardzo zadowoleni, że przybyło tylu nowych wierzących, ale Biblia mówi - ucz. czyta Dz. AP. 8;15-16- nie stąpił na nich jeszcze Duch Święty.

Piotr i Jan powiedzieli, że Bóg pragnie aby Duch Święty zamieszkał w wierzących i dawał im moc każdego dnia do głoszenia o Jezusie, do pokonywania trudności.

A potem modlili się i wkładali ręce na nowych wierzących, a oni otrzymywali Ducha Świętego.

W tłumie, który oglądał te wydarzenia znajdował się także Szymon. Był pod ogromnym wrażeniem, gdy widział moc jaka zstępowała na każdą osobę, która została dotknięta przez Piotra i Jana. I też zapragnął to mieć podszedł do Piotra i Jana i zaferował im pieniądze!!! Powiedział: " Ja też chciałbym mieć taką moc, aby każdy na kogo włożę ręce, mógł otrzymać Ducha Świętego". Piotr był oburzony. Kupić Ducha Świętego????????!!!!!! Pomyślał, że Szymon chyba żartuje. Ale Szymon nie żartował. On nie rozumiał, że nie można kupić darów bożych. Piotr powiedział: " niech twoje pieniądze przepadną razem z tobą. Nie można kupić daru bożego za pieniądze! Módl się, aby Bóg ci wybaczył. W twoim sercu jest zazdrość i gniew, ponieważ ludzie nie wierzą już w twoją magię.

Przerażony Szymon upadł na kolana i zaczął błagać Piotra " Proszę módl się o mnie, abym mógł otrzymać przebaczenie."

Przez jakiś czas apostołowie nauczali jeszcze wierzących w Samarii. W końcu wrócili do Jerozolimy, zatrzymując się po drodze w wioskach, aby nauczać o Jezusie.

3. KIEROWANIE PROCESAMI UOGÓLNIANIA / ZASTANOWIĆ SIĘ:

§ nauczyciel prosi uczniów, aby powiedzieli:

- co spowodowało, że Dobra Nowina o Jezusie zaczęła się rozprzestrzeniać?
- co robili Piotr, Jan, Filip, aby dobra Nowina dotarł do innych?
- kim byli Samarytanie?
- Dlaczego apostołowie i inni wierzący mogli opowiadać o Jezusie mimo niebezpieczeństwa?

§ Nauka wersetu: uczniowie układają rozsypankę z wersetem:

Dz. Ap. 1;8 " Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy stąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi."

Dzięki komu apostołowie i inni wierzący mogli głosić z odwagą?

Głośno czytają ochotnicy, szeptem po kolei, sylabami, itp.,

O CZYM MÓWI TEN WERSET? O CZYM SŁYSZELIŚCIE W DZISIEJSZEJ HISTORII?4. WIĄZANIE TEORII Z PRAKTYKĄ - ZASTOSOWANIE / ZABRAĆ:

§ uczniowie zaznaczają na planie miasta swoje domy i kościoły

§ uczniowie określają jaką okolicę w naszym mieście można nazwać Judą, a jaką Samarią?

§ Uczniowie odpowiadają w jaki sposób Bóg wspiera wierzących w trudnych sytuacjach?

§ Odpowiadają w jakich trudnych sytuacjach oni mogą potrzebować Ducha Świętego?

5. ZAKOŃCZENIE ZAJĘĆ: POWTÓRZENIE WERSETU, WSPÓLNA MODLITWA

6. POWTÓRZENIE PRAWDY CENTRALNEJ, OCENA UCZNIÓW.